

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 45.

1856. EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Σεπτεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) περί του κανονισμού της βοσκής των δασών. — 2) περί του χαρτοσίου της αξίας των εμπορικών εγγράφων. — 3) περί εκτέλεσης του νόμου του φόρου των επιτηδεύματων. — 4) περί των δικαιωμάτων των εμπορικών πλοίων. — Δημοσιεύσεις. 1) περί τυπογραφικών σφαλμάτων εις τον περί χαρτοσίου νόμον. — 2) περί προρρυθμάτων εις τον περί επιτηδεύματων νόμον.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί του κανονισμού της βοσκής των δασών.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες να προλάβωμεν εις τὸ ἐξῆς τὰς γινομένας ζημίας εἰς τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δάση διὰ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐνεργουμένου τρόπου τῆς βοσκῆς, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου τῶν 7 (19) Αὐγούστου 1836 περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς·

§. 1.

Ὅταν αἱ βοσκαὶ ἐκτείνωνται εἰς τὰ δάση, τότε συνέρχεται μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν, τὴν διαταχθεῖσαν ἐν ἄρθρῳ 4

τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νόμου, καὶ ὁ δασάρχης νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τῆς διανομῆς, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὁ ἀνήκων δασονόμος, ὅστις πρέπει νὰ προσκληθῇ ἐγκαίρως καὶ ἐγγράφως εἰς τοῦτο ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν.

§. 2.

Ὅσοι δασότοποι εὐρίσκονται εἰς κατάστασιν νέας φυσικῆς ἢ καλλιεργουμένης βλαστήσεως, οὗτοι πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὴν βοσκὴν· ἐνεκα δὲ τούτου ὁ παρειρισκόμενος δασονομικὸς ὑπάλληλος θέλει παραδώσει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατάλογον ὅλων τῶν τοιούτων περιοχῶν τοῦ δάσους, ὅστις ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς.

§. 3.

Ὁ ἀνήκων δασονόμος, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νόμου, δεικνύει εἰς τοὺς ποιμενάρχας τὰς ἀνήκουσας περιοχὰς τοῦ δάσους, καὶ βλέπων τὸ

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀφιερῶσωμεν τὴν ἐξάριστον Ἡμῶν προσοχὴν καὶ πατρικὴν πρόνοιαν εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν λεπτότητα τῶν ἐμπορικῶν συνδυασμῶν, νὰ ἐκδώσωμεν κανονισμοὺς περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, καθόσον οὗτος ἀφορᾷ δηλονότι τὰ ἐμπορικὰ ἐπιτηδεύματα, ὥστε οἱ Ἡμέτεροι τὸ ἐμπόριον μετερχόμενοι ὑπῆκοι νὰ ᾔναι ἐλεύθεροι πάσης παρενοχλήσεως ἢ συγχύσεως εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ ἔργου των, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν διὰ τοῦ παρόντος·

1) Οἱ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι καὶ τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον ἀτόμων νὰ συνταχθῶσι μὲν κατὰ τὸ παρὸν εἰς ἕκαστον δῆμον συγχρόνως μὲ τοὺς τῶν μετερχομένων ἄλλα ἐπιτηδεύματα, ἀλλὰ ἡ ἐκτίμησις τοῦ φορολογητέου κέρδους τῶν πρώτων διὰ τὸ τρέχον ἔτος νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1836.

2) Ἡ κατάστροφισ τῶν φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐμπορευομένων διὰ τὸ 1836 θέλει γενῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ Νοεμβρίου τ. ε.

3) Τόσον διὰ τὴν ἐκτίμησιν καθὼς καὶ διὰ τὴν κατάστροφισ τῶν φορολογικῶν καταλόγων ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους ἐμπόριον θέλει ἐφαρμοσθῇ τρόπος πάντῃ διάφορος, τὸν ὅποιον θέλομεν προσδιορίσει δι' ἰδιαίτερου διατάγματος.

4) Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτερον διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῶν καθυποβλήθησιν εἰς Ἡμᾶς προτάσεων τοῦ ἐν Σύρᾳ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου περὶ φόρου τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἀπαντῶμεν διὰ τούτου, ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν εἶναι διόλου ἀντικείμενον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου, τοῦ προσδιορισθέντος διὰ τοῦ προσωρινοῦ νόμου τῆν 6 (18) Ἰουλίου τ. ε., ἀλλ' ἐκانونίσθη διὰ προλαβόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, μὴ καταργηθέντων διόλου διὰ τοῦ ἀνωτέρω σημειωθέντος περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, ἀλλ' ὑπαρχόντων πληρέστατα ἐν ἰσχύϊ. Ὅθεν τὰ ἐμπορικὰ πλοία πάσης κατηγορίας, καὶ οἱ ἰδιοκτῆταί των δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἀλλὰ πληρόνουν καθόλου μόνον ἐκεῖνον τὸν φόρον καὶ τὰ δικαιώματα, ὡς ἐπλήρουν καὶ πρὸ τῆς 6 (18) Ἰουλίου τ. ε. καὶ ὡς ἦσαν προσδιορισμένα διὰ τῶν προλαβόντων νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄλλως ἔχει δὲ περὶ τοῦ φόρου τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων πάσης κατηγορίας. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ψηφίσματος τῶν 4 Φεβρουαρίου 1830, τὸ ὅποιον ἐκانونίζε τούτον, καταργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου τῶν 6 (18) Ἰουλίου τ. ε. οἱ ὅρισμοι τοῦ νόμου τούτου ἀντεκατέστησαν ἐκεῖνο, καὶ κανονίζουν πλέον διὰ τὸ ἐξῆς τὸν φόρον τῶν διαφόρων κλάσεων τῶν ἀλιευτικῶν πλοίων.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις θέλει κοινοποιηθῇ ὅχι μόνον εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Σύρᾳς, ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν ἄλλων προτάσεων καὶ ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ὁδηγίαν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτερον διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Περὶ τυπογραφικῶν σφαλμάτων εἰς τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον.

ΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ Κ.Τ.Α. ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖν,

ὅτι εἰς τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον εἰσχώρησαν τὰ ἐξῆς τυπογραφικὰ λάθη·

1) Ἐν ἀρχῇ τοῦ §. 4 ἄρθρ. 24 πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ ἀντὶ τοῦ « Ὅλα τὰ ἔγγραφα μὲ ἰδιωτικὴν ὑπογραφὴν τὰ ὅποια δύνανται νὰ παρουσιασθῶν εἰς τὰ δικαστήρια » τὸ « Τὰ ἐπικυρωμένα ἔγγραφα, ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα, τὰ ἀπὸ τοῦς συμβολαιογράφους καὶ τὰ δικαστήρια ἐγχειριζόμενα πρὸς κτλ.

2) Εἰς τὸν α' στίχον τοῦ §. 11 ἄρθρ. 29 πρέπει νὰ προσεθῇ μετὰ τῆς λέξεως «αὶ κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι» « αὶ ἀπὸ τοῦς ξένους, ἢ ».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1836.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΡΙΖΟΣ,
Ὁ Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Περὶ παροράματων εἰς τὸν περὶ ἐπιτηδευμάτων νόμον.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ Κ.Τ.Α. ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖν,

ὅτι εἰς τὸν περὶ ἐπιτηδευμάτων νόμον εἰσχώρησαν τὰ ἐξῆς παροράματα·

1) Εἰς τὸν στίχ. 3 τοῦ ἄρθρ. 8 πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ ἀντὶ τοῦ «κατάλογον ὄλων τῶν δημοτῶν» τὸ «κατάλογον ὄλων τῶν ἀτόμων».

2) Εἰς τὸ ἄρθρ. 27 πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ἡ τελευταία τοῦ ἄρθρου τούτου λέξις «Δημοτῶν» ὡς περιττή.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Σεπτεμβρίου 1836.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατ. Ι. ΡΙΖΟΣ,
Ὁ Οἰκονομικὸς Διευθυντὴς Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ἔγγραφον τῆς δοθείσης ἀδείας διὰ τὴν βοσκὴν, ὑπογράφει αὐτό.

Εἰς τὸν ἴδιον δίδεται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀντίγραφον τῆς γενομένης διανομῆς τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐπιστάσις αὐτοῦ εὐρισκομένων βοσκησῶν τόπων.

§. 4.

Ὁ δασονόμος χρεωστῇ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς ἀνήκοντας βοσκολόγους ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ ὅλα τὰ μέρη τοῦ δάσους ὅσα δὲν πρέπει νὰ βοσκηθῶσιν, οἱ ὅποιοι πρέπει ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ νὰ σημαδεύσων ἐξ ἰδίων των μὲ ἀχυροσημάδια τοὺς τόπους αὐτοὺς τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ ἡμπορῶν νὰ φαίνωνται πανταχόθεν· μάλιστα πρέπει καὶ νὰ δημοσιευθῇ, ὅτι οἱ τόποι οὗτοι, ὡς ὄντες ὑπὸ καλλιέργειαν, δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ πατηθῶσιν ἀπὸ τὰ ζῶα.

§. 5.

Ὅλοι, ὅσοι ἐόσκουσι τὰ ζῶα των εἰς τοιοῦτους ἐμποδισμένους τόπους, ἢ ἐξ ἀπροσεξίας των ἀφίνουν νὰ ἔμβουν τὰ ζῶα μέσα εἰς αὐτοὺς, ἢ ἀφανίζουν τὰ σημάδια, παιδεύονται κατὰ τὸν §. 11.

§. 6.

Ὡστε, οἱ κύριοι τῶν ποιμνίων πρέπει ἢ νὰ θάνουν ἀξίους ποιμένας, ἢ νὰ περιφράττουν τὰς ἀναβλαστήσεις καὶ βλαστήσεις αὐτὰς μὲ ἰδιά των ἐξοδα, ἕως ὅτου νὰ μεγαλώσουν τόσον, ὥστε νὰ μὴ φοβοῦνται πλέον τὸ στόμα τοῦ ζώου.

§. 7.

Ἐπὶ τῶν ὄρεινῶν καὶ πεδινῶν τόπων, ὅπου δὲν ἐλπίζεται νὰ τελεσφορήσῃ ἡ δενδροφυτεία, θέλει προτιμηθῇ ἡ βοσκὴ ὡς οὐσιωδέστερον ἀντικείμενον, καὶ ἐπομένως δὲν θέλει περιορισθῇ τοσοῦτον· ἐξ ἐναντίας ὅλα τὰ δασώδη μέρη ὅσα ἡμπορῶν νὰ ὠφεληθῶσι διὰ τῆς περιφράξεως, κάμει χρεία νὰ ληφθῶσιν ὑπὸ αὐστηρὰν δασονομικὴν προστασίαν.

§. 8.

Οἱ εἰς τὰ δάση τόποι, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ποιμένες θέλουν νὰ στήσουν τὰς καλύβας καὶ τὰς μάνδρας των, δεικνύονται παρομοίως ἀπὸ τὸν ἀνήκοντα δασονόμον, ὅστις δίδει τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν καὶ ὑλικὴν δωρεάν.

Μία μόνη μάνδρα, εἴτε στανοτόπι, εἶναι συγχωρημένη εἰς ἕκαστον ποιμένα ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς περιοχῆς ἐνός

δάσους. Ἡ κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ τοποθέτησις, ὁμοίως καὶ ἡ περισσεύσις αὐτῶν, ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ.

§. 9.

Οἱ ποιμένες ἔχουν τὴν ἀδειαν νὰ ἀνάπτουν φωτίαν εἰς τὰς καλύβας καὶ εἰς τὰς μάνδρας των· ὅστις δὲ ἐξ αὐτῶν πιασθῇ, ὅτι ἀνάπτει φωτίαν εἰς ἄλλο μέρος, θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ ἀνήκον δικαστήριον πρὸς παιδείαν.

§. 10.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ εἰς τοὺς ποιμένας τὸ νὰ κόπτουν, ἢ νὰ στραβάνουν τοὺς νέους κορμούς τῶν δένδρων, νὰ κόπτουν τοὺς κλάδους ἢ τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων, καὶ νὰ μαδοῦν αὐτά, διὰ νὰ φάγουν τὰ ζῶα των.

§. 11.

Ἡ παράβασις τῶν ἀστυνομικῶν δασονομικῶν διατάξεων τούτων, αἱ ὅποια ἐδόθησαν διὰ τὴν εἰς τὰ δάση βοσκὴν, καὶ αἱ ζημίαι τῶν δασῶν, αἱ ἐκ τῆς ἀμελείας ἢ τῆς κακίας τῶν ποιμένων γινόμεναι, παιδεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον Α καὶ Β τοῦ περὶ δασονομικῶν ποινῶν Νόμου τῶν 10 (22) Ἰουλίου τ. ε. ἐπιφυλαττομένων τῶν βαρέων ποινῶν, τῶν ὁρισθέντων ἐν τῷ γενικῷ ποινικῷ νόμῳ διὰ τὰ κακουργήματα καὶ ἐγκλήματα ῥητῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ 411 καὶ 417 διὰ τὰς πυρκαϊὰς εἰς τὰ δάση, καὶ ἐν ἄρθρ. 422 ἀρ. 5 διὰ τὴν φθορὰν τῶν δένδρων καὶ ἄλλων φυτῶν.

Οἱ ποιμένες ἐγγυοῦνται μὲ ὅλην των τὴν περιουσίαν διὰ πᾶσαν βλάβην εἰς τὰ δάση, προξενουμένην ἀπὸ αὐτοῦς.

§. 12.

Ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν Γραμματείαν τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 (16) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΛΕ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ δοθεῖσα σύντομος προθεσμία δὲν συγχώρησε νὰ ἐτοιμασθῇ ὁ ἱκανὸς ἀριθμὸς τῶν διαφόρων σημάτων τοῦ χάρτου, τοῦ διὰ τὰς συναλλαγμῶν καὶ τὰ ἄλλα ἐμπορικὰ ἐγγράφα ἀναγκαίου χάρτου ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας, κατὰ τὸ 7 ἄρθ. τοῦ νόμου.

Θεωροῦντες, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐμπορικὴν τάξιν αὐτὴν δὲν ἦτον δυνατόν νὰ προετοιμασθῇ ὅσον ἔπρεπε τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας.

Θεωροῦντες περιπλέον, ὅτι διὰ τὴν παροῦσαν κατάστασιν τοῦ ἐμπορίου τῆς ἐπικρατείας Μας εἶναι εὐκταῖαι τροπολογίαι τινὲς ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

Ἀναλογιζόμενοι τὴν πατρικὴν πρόνοιαν, τὴν ὁποίαν ἀφιερῶμεν εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ σκοποῦντες νὰ παρῶμεν μὲ ἀκριβὴ διαστάθμησιν τῶν ὑπαρχουσῶν σχέσεων τὰς ἀναγκαίας τροπολογίας ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. I.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν ἀφίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος· παρομοίως ἀφίνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, τῶν μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν ἄλλων ἀντικειμένων, τῶν εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας ὑποκειμένων, καὶ ῥητῶς ἐν τοῖς παρὰγράφοις I-7 καὶ II τοῦ ἁρθροῦ 29 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ἀναφερομένων.

Ἄρθρ. 2.

Δι' ἄλλου ἰδιαιτέρου διατάγματος θέλει διορισθῇ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἔχει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἁρθρῷ σημειωθέντων.

Ἄρθρ. 3.

Ἀλλ' ἕως τῆς ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος τούτου θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπ' αὐτῶν τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως, ἐν ἑλείψει τοῦ τῆς ἀξίας, μὲ πληρωμὴν 25 λεπτῶν, ὅταν ἡ ποσότης τῆς ἀξίας δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2000 δραχ. καὶ 50 λεπτῶν διὰ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὸ χαρτόσημον τῆς τάξεως ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ὑπάρχουν αἱ ὀπισθογραφαὶ, αἱ ὑποδοχαὶ, τὰ διπλόγραφα, τριπλόγραφα, ἀντιγραφα καὶ

ἄλλα ἀντίτυπα, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα ἢ κύρια ἐνδεικτικὰ δὲν ἐσημάνθησαν μὲ τὸ χαρτόσημον τῆς ἀξίας.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει κηρυχθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκτεταμένην τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων κίνησιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης πηγάζουσαν δυσκολίαν τοῦ νὰ προϋπολογισθῶσι τὰ κέρδη τῶν ἐμπορευομένων.

Θεωροῦντες περιπλέον ὅτι αἱ διάφοροι διοικητικαὶ καὶ μάλιστα αἱ νεοσυστηθεῖσαι δημοτικαὶ ἀρχαὶ δὲν βοηθοῦνται ἀπὸ ἐνυπάρχουσάν τινα κατάλληλον διοικητικὴν βᾶσιν διὰ νὰ ἐξάξωσι διὰ τῆς συγκρίσεως τοῦ παρελθόντος τὸν ὡς ἔγγιστα μέσον ὅρον τῶν εἰσοδημάτων τῆς παρούσης ἐμπορικῆς βιομηχανίας.

Ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἡ σύνταξις τῶν διὰ τὸ ἔτος 1836 φορολογικῶν καταλόγων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιτηδευμάτων γινομένη κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν τὴν ἀρκετὰ ἀπομακρυσμένην ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπόκειται εἰς δυσκολίας οὐσιώδεις, καὶ ὅτι ἕνεκα τῶν ἐπεικῶν ὁρισμῶν τοῦ ἁρθροῦ 19 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου νόμου ἠθέλησαν ἐπαυξυνθῇ ἀσυγκρίτως τῷ λόγῳ αἱ περιπτώσεις τῶν ἐνστάσεων.

Θεωροῦντες τέλος πάντων ὅτι μὲ ὅλας τὰς ὁποίας ἐξεδώσαμεν αὐστηρὰς διατάξεις πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς φύσεως παρενοχλήσεως καὶ μάλιστα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς παρρησιάζσεως τῶν καταστίγων, καθὼς ὅτι καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἐπεικῆς ὁρισμοὺς, τοὺς ὁποίους προνοητικῶς διὰ τὴν λεπτότητα τῆς φύσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων ἐθέσαμεν εἰς τὰς περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ὁδηγίας: ὅτι μὲ ὅλα ταῦτα, εἴτε ἐξ αἰτίας τῆς ἀπειρίας τινῶν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐπιφορτισμένων ἀρχῶν, εἴτε καὶ διὰ τὸ νεοφανὲς τοῦ πράγματος ἐβλήθησαν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἡ ἐκρηγνῆσαν ὅτι θὰ βῇ ἠθῶσιν εἰς ἐνέργειαν μέτρα πρὸς ἐξέλεγκσιν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κέρδους ὅπως ὁποῦν ἀναρμόστα